

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **B. V.**, zastoupený JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem se sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2021, čj. 068103/2021/KUSK, a ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení sp. zn. SZ 066110/2021/KUSK/ÚSŘ/LP, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2022, čj. 51 A 56/2021-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ladislavu Koženému, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 4 144 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Čáslav (dále „správní orgán I. stupně“) rozhodl o námitce podjatosti vznesené žalobcem tak, že úřední osoba Mgr. K. K. není vyloučena z řízení o požadavku na předložení spisu k č. p. XA, ulice K., Č. Krajský úřad Středočeského kraje odvolání žalobce proti tomuto usnesení zamítl v záhlaví uvedeným rozhodnutím.

[2] Následnou žalobou se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti a současně zrušení rozhodnutí žalovaného.

[3] Krajský soud v Praze (dále „krajský soud“) žalobu odmítl s tím, že žaloba je v části, jíž směřuje proti rozhodnutí žalovaného nepřipustná, neboť směřuje proti rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. V otázce podjatosti úřední osoby je

ochrana práva na spravedlivý proces zajišťována v rámci přezkumu rozhodnutí ve věci samé. Část, již se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeného pod sp. zn. SZ 066110/2021/KUSK/ÚSŘ/LP krajský soud odmítl s tím, že žaloba domáhající se, aby soud uložil žalovanému nařídit správnímu orgánu I. stupně, aby žalobci vydal k nahlédnutí stavební dokumentaci k sousednímu domu a provedl místní šetření, nesměřuje k vydání určitého meritorního rozhodnutí nebo osvědčení. Co se týče požadavku na vydání rozhodnutí ve věci kanalizace domu č. p. XA, žalobce neupřesnil, v jakém řízení má být takové rozhodnutí vydáno a co má být jeho předmětem. Řízení, na něž žalobce odkázal, bylo vedeno ve věci odvolání žalobce proti rozhodnutí o námitce podjatosti a žalobce nijak nevyjasnil, jak souvisí s požadavkem na vydání rozhodnutí ve věci kanalizace. Není-li však vedeno řízení, v němž se žalobce domáhá vydání rozhodnutí (či osvědčení), nemohou plynout ani lhůty pro učinění konkrétních úkonů a za žádných okolností nemůže nastat ani nečinnost správního orgánu. Vady podání žalobce neodstranil ani po poučení soudu. Krajský soud také zvažoval, zda by žalobce nemohl úspěšně uplatnit jiný žalobní typ, neboť soud je obecně povinen umožnit účastníkům úpravy žaloby a jejího petitu. To ovšem neplatí, jestliže ani pro projednání „správného“ žalobního typu nejsou splněny procesní podmínky. Ve vztahu k požadavku na nařízení místního šetření zjevně nelze uvažovat o žádném rozhodnutí, proti němuž by se žalobce mohl bránit žalobou. Zároveň nelze hovořit ani o nezákonném zásahu. Požadavek na nařízení místního šetření navíc v podstatě představuje návrh na provedení konkrétního důkazu. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu však zpravidla nelze v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu, protože by to mohlo vést až k rozložení řízení v nespočetnou řadu individuálních zásahů a k paralýze správního řízení. Krajský soud se zabýval také tím, zda nepřichází v úvahu jiný žalobní typ ve vztahu k požadavku žalobce na vydání stavební dokumentace k domu na ulici K., č. p. XA, Č. Správní orgán I. stupně na základě tohoto požadavku žalobci sdělil, že k poskytnutí dokumentace je nutné doložit souhlas jejího pořizovatele, případně vlastníka stavby. Podle krajského soudu je na tento přípis třeba z materiálního hlediska hledět jako na usnesení podle § 38 odst. 5 správního řádu. Podal-li by žalobce žalobu proti rozhodnutí, soud by ovšem musel nejdříve zkoumat, zda žalobce vyčerpal řádné opravné prostředky, neboť správní řád nevylučuje možnost podat proti usnesení podle § 38 odst. 5 správního řádu odvolání. Protože v přípisu správního orgánu I. stupně chybělo poučení o možnosti podat opravný prostředek, je možné dle § 83 odst. 2 správního řádu podat odvolání do 90 dnů od oznámení rozhodnutí. Žalobce v této lhůtě odvolání nepodal. Soud by tedy musel žalobu pro nepřípustnost z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků odmítnout. Závěrem krajský soud připomněl, že odmítnutí žaloby žalobci nebrání v podání nové žádosti o nahlížení do spisu vedeného správním orgánem I. stupně.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

- [4] Žalobce (dále stěžovatel) brojí proti usnesení krajského soudu kasační stížností.
- [5] Žaloba podle stěžovatele obsahuje řádně uplatněné žalobní body a je z ní zřejmé, čeho se stěžovatel domáhá.
- [6] Dále stěžovatel obecně namítá, že krajský soud nesprávně posoudil, že žalobou na ochranu proti nečinnosti se lze domáhat pouze uložení povinnosti vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Rovněž není pravda, že by ve vztahu k požadavku na vydání

pokračování

rozhodnutí ve věci kanalizace domu č. p. XA a domu č. XB žalobce nikterak neupřesnil, jaké rozhodnutí „ve věci kanalizace“ má na mysli.

[7] Stěžovatel rovněž rekapituluje, čeho se na správním orgánu I. stupně domáhal. Vlastní nemovitost V. čp. XB, Č., na jejíž kanalizaci se napojil vedlejší dům V. čp. XA. Kvůli tomu dochází k zaplavování sklepa jeho domu, podmáčení stěn a ohrožuje se tím statika domu. Jeho podnětům přiřazuje správní orgán I. stupně vždy nové spisové značky, takže to působí, jako by podněty vyřizoval. Správní orgán I. stupně věc neřeší, a proto stěžovatel také vznesl námitku podjatosti jeho pracovníce a na této námitce trvá.

[8] Dále kasační stížnost obsahuje popis komplexního systému, jehož se má účastnit Policie ČR, Státní zastupitelství, Krajský úřad Středočeského kraje, Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Obvodní soud pro Prahu západ a Obvodní soud pro Prahu východ a který zastírá represe a podvody minulé komunální sféry a určité pracovníce správního úřadu I. stupně. Právě okolnosti protiprávního postupu této úřednice by měly být podle stěžovatele předmětem řízení u Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel se domáhá, aby mu bylo umožněno seznámit se se spisem k č. p. XA, dále požaduje, aby Krajský úřad Středočeského kraje provedl ohledání na stavební parcele XC, čp. XA, Č. a rozkryl její kanalizační systém.

[9] Stěžovatel má za to, že je od roku 2002 pronásledován kvůli tomu, že v roce 1982 podepsal Chartu 77. Toto pronásledování se děje podle metodiky Státní bezpečnosti a v koordinaci se Sborem národní bezpečnosti a Veřejnou bezpečností. Správní orgán I. stupně kryje jednání vlastníků sousední nemovitosti, kteří se protiprávně připojili na kanalizační přípojku a zničili ji. Úmyslně nebylo provedeno ohledání závady. Od června 2019 ze sousední nemovitosti pronikají do sklepa stěžovatele splašky. Proti pracovníci správního orgánu I. stupně vznesl stěžovatel námitku podjatosti, ale žalovaný její postup „notoricky kryje“.

[10] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná.

[12] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, jež stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

[13] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho pro způsobilost kasačních námitek k jejich projednání plyne, že musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je tedy povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí (usnesení) soudu (srov. např. rozsudky NSS z 15. 2. 2017, čj. 1 Azs 249/2016-38, bod 12, nebo z 29. 1. 2015, čj. 8 Afs 25/2012-351, bod 140 a judikaturu tam citovanou). Z těchto důvodů kasační námitky, které alespoň v minimální míře nereagují na argumentaci krajského soudu, nepředstavují důvody podle § 103 s. ř. s., a jsou proto nepřijatelné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. V takové situaci není namístě vyzývat stěžovatele k odstranění této vady postupem

podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení NSS z 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, body 5, 12 a 13).

[14] Kasační námitky v nyní projednávané věci (rekapitulované v bodech [5] a [6] tohoto usnesení) se omezují na prostý nesouhlas s usnesením krajského soudu bez jakékoli konkurující argumentace. Ani z další části kasační stížnosti rekapitulované v bodech [7] až [9] tohoto usnesení pak nevyplývají žádné věcné námitky proti tomu, jak stěžovatelu věc krajský soud posoudil. Je zjevné, že kasační stížnost jako celek postrádá jakoukoliv polemiku (či pokus o ni) se závěry krajského soudu a ani částečně nezpochybňuje jeho rozhodovací důvody. Stěžovatel ani v náznaku neuvedl žádné konkrétnější argumenty, pro něž považuje podrobně odůvodněné usnesení krajského soudu za nezákonné. Nebyly tak uplatněny žádné kasační důvody ve smyslu § 103 s. ř. s. Jiné podání obsahující věcné námitky proti usnesení krajského soudu stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu nedoručil.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Vzhledem k tomu, že stěžovatel opřel svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná, a proto ji odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[16] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[17] Stěžovateli byl v řízení před krajským soudem usnesením z 28. 8. 2022, čj. 51 A 56/2021-20, ustanoven zástupcem JUDr. Ladislav Kožený, advokát. V souladu s § 35 odst. 10 zastupuje zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Odměna zástupce s ohledem na obsah soudního spisu spočívá v jednom úkonu právní služby (sepsání kasační stížnosti) v částce 3 100 Kč za tento úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále „advokátní tarif“). Ustanovenému zástupci dále náleží paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 advokátního tarifu].

[18] Za zastupování v řízení o kasační stížnosti tedy ustanovenému zástupci na odměně náleží částka 3 400 Kč. Ustanovený zástupce je plátcem DPH, přiznaná odměna se tedy zvyšuje o 21 % čítajících výši této daně na konečných 4 144 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu Jitkou Zavřelovou v právní věci žalobce: **B. V.**, zastoupený JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem se sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2021, čj. 068103/2021/KUSK, a ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení sp. zn. SZ 066110/2021/KUSK/ÚSŘ/LP, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2022, čj. 51 A 56/2021-47,

t a k t o :

- I. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2023, čj. 8 As 280/2022-35, **se** ve výroku III. **opravuje** tak, že se nesprávně uvedená částka „4 144 Kč“ nahrazuje správnou částkou „4 114 Kč“.
- II. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2023, čj. 8 As 280/2022-35, **se** v bodě 18 odůvodnění **opravuje** tak, že se nesprávně uvedená částka „4 144 Kč“ nahrazuje správnou částkou „4 114 Kč“.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Usnesením ze dne 13. 4. 2023, čj. 8 As 280/2022-35, rozhodl Nejvyšší správní soud ve výroku III. tak, že ustanovenému zástupci žalobce přiznal odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů ve výši 4 144 Kč.

[2] Při vyhotovení daného usnesení došlo k chybám v počtech, které se promítly do uvedeného výroku a do bodu 18 odůvodnění usnesení.

[3] Za zastupování v řízení o kasační stížnosti ustanovenému zástupci na odměně náleží částka 3 400 Kč. Ustanovený zástupce je plátcem DPH, přiznaná odměna se zvyšuje o 21 % čítajících výši této daně – ovšem na konečných 4 114 Kč. Výsledek výpočtu je totiž 4114, nikoli 4144, jak je nesprávně uvedeno ve výroku III. usnesení i v bodě 18 jeho odůvodnění. [Postup výpočtu je následující: $3400 + (3400 \times 0,21) = 3400 + 714 = 4114$.]

[4] Dle § 54 odst. 4 s. ř. s. *předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení*

a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

[5] Dle § 55 odst. 5 s. ř. s. [o] usnesení platí přiměřeně ustanovení o rozsudku.

[6] Z uvedených ustanovení vyplývá, že opravit usnesení je možné jen v případech, že jde o chyby v psaní a počtech či další takové chyby, které je možno pokládat za jiné zřejmé nesprávnosti podobného charakteru.

[7] Uvedené chyby spočívající v nesprávné částce spadají do kategorie chyb v počtech, přičemž se týkají (také) výroku usnesení, proto je předsedkyně senátu opravuje v souladu s § 54 odst. 4 s. ř. s. a § 55 odst. 5 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. dubna 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně
senátu